

Soukromé vymáhání nároků z porušení soutěžně – právních předpisů je v ČR zatím, až na minimum výjimek, zcela nevyužívaným právním institutem. Po zavedení dílčích změn, zejména procesního charakteru do našeho právního řádu, by private enforcement měl přinést pro soutěž obecně mnoho pozitivního. Při jeho plném rozvoji bude umožněno soudům rozhodovat o takových praktikách soutěžitelů, kterými by se Úřad, s ohledem zejména na jeho kapacitní možnosti, nebyl sto zabývat. Private enforcement tak vyplní mezeru (tzv. enforcement gap), jejímž vyplněním dojde jistě k odhalení mnohem více protisoutěžních jednání a rovněž tak dojde k většímu tlaku na soutěžitele, aby jimi soutěž, resp. soutěžní pravidla, byla více dodržována.

Plným zpřístupněním private enforcement dojde v neposlední řadě jistě i k tomu, jak ostatně ukazují i mnohaleté zkušenosti s tímto v USA, že široká laická veřejnost svým „zapojením do soutěže“ získá širší povědomí o soutěžních pravidlech (kompenzační funkce zde má motivační charakter) a soutěž jako celek, můžeme zde hovořit i o „soutěžní kultuře“, se zkvalitní, spotřebitelský blahobyt stoupne, což je veřejným zájmem a základní podstatou, resp. cílem soutěžního práva.

Domnívám se, že i přesto, že institut private enforcement sám nikdy nebude primárním „hlídacím psem“ dodržování soutěžních pravidel, jeho úloha však bude sekundární - podpůrná, avšak i tak nezastupitelná a zcela namístě. Private enforcement však nebude účinný, resp. nebude využíván, pokud nebudou zavedeny alespoň některé instituty běžné v právním systému USA, které by private enforcement zatraaktivily v očích veřejnosti. Pokud k tomuto nedojde, bude i nadále valná většina případů porušení evropského a soutěžního práva členských států řešena Úřady a role soudů se bude omezovat pouze na kontrolu zákonnosti vydaných správních rozhodnutí.

Věřím, že má práce Vám poskytla alespoň částečnou představu o tom, co si lze pod pojmem soukromoprávní vymáhání nároků z porušení soutěžně-právních předpisů představit.